

MAJOR NÁNDOR:

Emlékezés

Emlékszel testvér? Nem volt régen.
Hol a Boszna vize ficánkol,
S hegyek erdeje zölden-kéken
Sávolt, ott ült a kis tábor.

Hajnal-kelve, a trombiták
Hangja vágott a léha csendbe, —
Felcihelődtünk, s nótát zengve
Munkára ment a betonbrigád...

Testünk barnára égett, — izma
Fájón feszült a rakott csillén;
De váltás után kacagtunk, bizva,
Dagadva, növe, mint a pillér.

Fárasztó, kemény munka után
Megpihentünk a pázsit ölén, —
És minden zúgot a hegyek övén
Fölkutattunk mi délután.

Sok langyos, nyári estén
Megannyi tábortűz égett.
Körben mindenki testvér:
Svéd, magyar, szerb és német.

Emlékszel testvér? Nem volt régen.
Hol a Boszna vize ficánkol,
S hegyek erdeje zölden-kéken
Sávolt, ott ült a kis tábor.